

Halløj derhjemme!

Når man har sin egen sejlbåd, kan man stort set ankre op alle steder. Nogle steder skal man dog søge om tilladelse, og andre steder er der lokale fiskere, som synes at de skal fiske netop der, hvor båden ligger. Ergo må man trække ankeret op og flytte sig.

Naturreseptivet Isla de Atlanticos er netop ét af de steder, hvor vi ikke bare kunne sejle hen og kaste anker. Vi er ikke så vant til de praktiske procedurer omkring navigations- og opankringstilladelser, men, vi nåede heldigvis at få tilladelse dagen før vi ankom til Isla de Cíes. Det er åbenbart et meget attraktivt feriested, så vi måtte kun blive en enkelt nat. Netop derfor kunne vi ikke komme hurtigt nok fra borde og ud at se øen.

Øen er hverken stor eller høj, til gengæld har man frit udsyn til Atlanterhavet, hvilket man bestemt ikke skal kimse af! Øen var simpelthen så flot, så da vi kun havde fået tilladelse til at være på Isla de Cíes en enkelt nat, blev vi der i to... I morgengryet listede vi lige så forsigtig vores anker op og sejlede videre til havnebyen Baiona.

I Baiona sejlede vi i land med jollen. Som altid, forsøgte vi at fortøje jollen således, at vi ikke ville få problemer med tidevandet. Veltilfredse med jollens placering tog vi vores affaldsposer i hånden og gik igennem havneområdet. Pludselig stod vi midt i et fint eventområde, blandt en masse solbrændte mennesker iført hvide poloskjorter: Der skulle åbenbart være kapsejlad! Til trods for at vi også er solbrændte, så viste det ret godt kontrasten mellem kapsejladssporten og langturssejlere... Vi kunne i hvert fald aldrig finde på, at iføre os en hvid poloskjorte ombord på båden!

Ved et rent sammentræf, så skulle kapsejladsen finde sted netop samme dag. Vi stod derfor højt placeret ude ved kysten med perfekt udsyn over banen, da startskuddet til kapsejladsen gik. Det var faktisk rigtig spændene at se, hvordan de pressede hinanden, udnyttede vinden og ikke mindst deres meget professionelle sejlhåndtering. For til trods for, at jeg selv har en vis erfaring med sejl, så er kapsejlad bare en helt anden verden, hvilket helt klart skyldes, at deres kulfibersejl kan

holde til at blive presset! I al fald var jeg helt opslugt af det og så hele løbet. Tovholderen tog sig derimod en lille morfar, da det blev indlysende, hvem vinderen var.

Da vi gik tilbage til havnen, fik vi os et godt grin; Trods alle vores anstrengelser for at fortøje jollen på bedst mulig vis, havde vi overset en lille detalje. For godt nok var det en flydebro, som jollen var fortøjet til, men, til gengæld lå den lige under en massiv betonbro! Så, hvis vi blot var kommet tilbage en time senere, ville vandstanden have været så høj, at jollen ville være blevet mast. Heldigvis slap vi billigt og skulle kun udføre nogle få smidighedsøvelser for at komme fri af broen.

Fra Spanien satte vi selvfølgelig kursen sydover mod Portugal! Langs kysten løber Portugisernorden, som er en konstant nordenvind. Vi havde derfor en rigtig fin agtenvind, som gjorde det muligt for os, at tage stor-sejlet og forsejlet ud til hver sin side og derved maksimere sejlarealet.

Artemis sejlede bare derudad og næsten som ved et trylleslag, kom der delfiner, lige da vi krydsede grænsen til Portugal! De sprang, legede og svømmede om kap med båden, og det er simpelthen så hyggeligt at kigge på. Ofte er der også morild i vandet. (Det er sådan nogle små organismer som lyser, når de påvirkes). Når der er rigtig meget morild, kan man derfor se, hvordan bådens kølvand trækker en lysende stribe efter båden, ja, man kan faktisk også få toilettet til at lyse helt op ☺ I alt fald var der masser af morild i vandet på vejen ned til Portugal, som lyste om kap med stjernerne.

Selv havde jeg nattevagten og stod og spejdede ud i mørket efter skibe, fiskerbøjer og andet godt. Pludselig så jeg en lysende stribe, der fór imod os og pludselig forsvandt. Det lignede fuldstændig en torpedo, der suste igennem vandet! Der gik faktisk lidt tid, før det gik op for mig, at vi endnu engang havde fået selskab af en flok legesyge, og nu "selvlysende", delfiner. Det var rigtig sjovt at se på, da jeg dermed også kunne følge dem under vandet. Det gav også lidt afveksling på nattevagten, hvilket altid er rart ud på de hårde timer. Dog er der intet der slår en stjerneklar nattesejlads, hvor det eneste man foretager sig er, at kigge på stjerner, planeter og deres "bevægelser" over nattehimmelen. Efter noget tid, har vi også fået nogenlunde styr på, hvilke stjernebilleder og planeter vi kigger på, men jo længere sydpå vi sejler, jo mere ændrer stjernehimmelen sig også.

I løbet af natten ankom vi til Porto og lagde anker et lille stykke derfra i en mindre by, Leixoes. Ankerpladsen som vi havde fundet, er en smule utraditionel, da den ligger presset sammen mellem en lystbåds-havn, en fiskerihavn og en kommercielhavn. Det var ret sjovt og en smule nervepirrende, at fragtskibene

vendte lige foran Artemis' stævn, og at lods-bådene sejlede frem og tilbage og lavede kæmpe bølger. Ud over det var vandet så forplumret og luften så stinkende, at vi var noget overraskede over, at vi kunne holde ud og ligge der! Til gengæld gav molen os perfekt beskyttelse fra al vind og vejr, så vi klagede bestemt ikke. Nogle af vores venner lå nemlig i lystbådshavnen og havde det meget værre end os... De hev og sled i deres fortøjninger, lå side om side med døde måger og så gav de endda penge for det!

Til trods fra trætheden ovenpå sejladsen, smuttede vi en tur ind til Porto for at opleve stemningen. Vi fandt hurtigt ud af, at der var så mange ting vi gerne ville, for eksempel komme til portvinsmagning, sejle på Dourofloden og opleve arkitekturen. Ja, faktisk ville vi bare gerne se hele den her fantastiske by!

Portvinsmagningen bød på en smule historie og derefter 3 slags smagsprøver! Har I nogensinde prøvet en hvid portvin? Det havde vi i hvert fald ikke.. men, nu er det blevet vores yndlings.

Som altid, så kan man jo ikke dy sig for, at købe et par flasker med hjem, når man lige har smagen på tungen... Så vi tog også lige 5 flasker med tilbage til båden. Gad vide, hvor længe der går, før det lille lager er drukket 😊 Porto byder dog på meget meget mere end lækre portvinshuse, hvor man kan drikke sig halvsnalret -det glæder vi os til!

Hilsen os fra Artemis!